

Poutník

1/2024 | 28. ročník

Římskokatolická farnost sv. Jiří Dolní Čermná

Adventní duchovní obnova s Kateřinou Lachmannovou 9. 12. 2023 (foto: F. Mareš)

Štědrovečerní mše svatá pro děti 24. 12. 2023 (foto: F. Mareš)

Úvodní strana: Rorátní mše svatá 11. 12. 2023 (foto: F. Mareš)

POZDRAV OTCE FARNÍ OBCE ☺

Moje milovaná farní rodino,

vítám Vás u dalšího vydání našeho farního časopisu ☺!

Nedávno jsem se setkal s „mým“ ilustrátorem panem Jiřím Vančurou z Kolína, s kterým mám tu čest spolupracovat už téměř 20 let skrz ministrantský časopis Tarsicius. (V létě panu Vančurovi bude už 80 let ☺!) Dal jsem mu kalendář a Poutníka. Oboje se mu líbilo a nabídl nám spolupráci. Po několika hodinách mi přišla konkrétní nabídka, že by nám do Poutníka udělal černobílé kresby k pravidelným rubrikám, na což jsem zareagoval s radostí a vděčností ☺. Doufám, že Vás obrázky potěší jako mě a zkrásní náš farní časopis.

V roce 2023 jste už mohli konkrétně vidět naše snahy, které jsou od začátku, co jsem přišel, aby náš farní kostel byl krásný. **Nejdůležitější je, že se tam schází tolik skvělých lidí**, ale myslím, že každý má rád, aby tam, kde bydlí, tak kam chodí, se cítil dobře.

Důležité je samozřejmě, aby do budovy nezatékalo. Materiál na střechu se nám podařilo nakoupit i s pomocí dotací v roce 2022 a co se nám snad podaří v roce 2024 a co se podařilo v roce minulém, vyjímám z posledního zápisu ekonomické rady farnosti, jelikož si myslím, že se jedná o důležitou a náročnou etapu našeho farního společenství.

Jsem velice vděčný, že městys také vidí kostel jako důležité místo obce – jak vzhledově, ale i místo setkávání, kulturní, které dává celé obci jakousi atmosféru. Děkuji představitelům městyse i tímto za podporu. A samozřejmě velký dík patří i Vám a ekonomické radě – **bez Vás by to nešlo** ☺!!!

Jistě také jezdíte různě po republice, a když vidíte kostel, hřbitov, interiér upravený tušíte, že lidem na tom místě záleží, že to tam asi žije, a i Vy se tam cítíte dobře. (Někdy se jedná jen o jednu rodinu, pár nadšenců apod.) **Samozřejmě je nejdůležitější, abychom vytvářeli dobrou atmosféru mezi námi, aby nám i všem příchozím bylo s námi a mezi námi dobře!**

Střecha – akce 2023 – celkové náklady v roce 2023 činily 1.202.000 Kč

Shrnutí akce:

- **Farnost** – 302.000 Kč + spousta lidské síly, energie a času zdarma!! **Děkujeme!!!**
- **Městys Dolní Čermná** – 500.000 Kč
- **Pardubický kraj (PK)** – 250.000 Kč
- **Fond solidarity Biskupství královéhradeckého (BiHK)** – 150.000 Kč

Fasáda – vrchní část věže kostela DČ 2023 – celkové náklady v roce 2023 činily 660.872 Kč

- Farnost – 288.872 Kč + spousta lidské síly, energie a času zdarma!! **Děkujeme!!!**
- dotace z Ministerstva kultury – 252.000 Kč
- z Fondu solidarity BiHK – 120.000 Kč

Střecha kostela sv. Jiří 2024 – financování

- PK – v lednu byla podaná žádost o dotaci
- Městys – byla podána předběžná žádost o finanční podporu, po schválení rozpočtu bude podána oficiální žádost.
- Fond solidarity BiHK – budeme žádat v dubnu
- Vlastní zdroje

Fasáda – věž kostela DČ 2024

Od firmy KPV přišla cenová nabídka na zbytek fasády 2.482.110 Kč (spodek věže, o kterém uvažujeme v roce 2024 – 483.000 Kč)

- Ministerstvo kultury – letos „Program podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím ORP“ bohužel nevyhlášen
- Městys – předběžně zažádáno
- Fond solidarity BiHK – budeme žádat v dubnu
- Vlastní zdroje

Každý rok vyplňujeme také tabulky *Úkony duchovní správy*. Tak aspoň tato jedna se sem vejde. Jak je málo kněží, tak už někde začíná být jediná možnost mít i v neděli bohoslužbu slova se svatým přijímáním, což, jak vidíte, se u nás zatím neděje. Podařilo se vždy sehnat kněze a Pán mi dává – i s Vaší pomocí, podporou a modlitbou – zdraví. **Děkuji Jemu i Vám 😊!** Dále mě těší, že myslíme na budoucnost... děti a mladé lidi, že je na ně pamatováno při tolika mších svatých 😊! Mám z toho upřímně velikou radost! Kéž by vytrvaly!!! Pomáhejme jim konkrétně a modleme se za ně. Je to často jít proti proudu...

ÚKONY DUCHOVNÍ SPRÁVY ZA ROK 2023**Mše svaté a bohoslužby slova**

Počet mší sv. s nedělní platností za rok (součet).....	160
Počet mší sv. v neděli celkem za rok ve farním kostele.....	55
Počet mší sv. v neděli celkem za rok jinde.....	56
Počet mší sv. s nedělní platností v sobotu celkem za rok ve farním kostele.....	0
Počet mší sv. s nedělní platností v sobotu celkem za rok jinde.....	49
Počet bohoslužeb slova nahrazujících mši sv. s nedělní platností (součet)...	0
Počet bohoslužeb slova nahrazujících mši sv. konaných celkem za rok v neděli.....	0
ve farním kostele	
Počet bohoslužeb slova nahrazujících mši sv. konaných celkem za rok v neděli jinde...	0
Počet bohoslužeb slova nahrazujících mši sv. s nedělní platností konaných celkem.....	0
za rok v sobotu ve farním kostele	
Počet bohoslužeb slova nahrazujících mši sv. s nedělní platností konaných celkem.....	0
za rok v sobotu jinde	
Počet mší sv. pro děti a/nebo mládež – celkový součet za rok.....	91

Máme před sebou největší křesťanské svátky, přeji Vám ať je hluboce a krásně prožijeme!

Srdčně Vám žehná a děkuje za modlitby, podporu, blízkost a přátelství,

Váš otec Jan 😊 +

Z historie farnosti

Vzácný dar

Neděle 17. prosince roku 2023 měla pro Petrovice a pro místní kostelík zvláštní význam. Byla třetí neděle adventní, ale náš kostelík a vlastně my všichni jsme dostali dárek už týden před Vánoci. Po více než roce a půl a mnoha pokusech a nápadech, jak splnit jedno přání se nám to povedlo. Ale začneme pěkně od začátku.

Možná jste někdy v minulosti měli možnost u nás v Petrovicích potkat usměvavého chlapíka, který se dával do řeči s kolemjdoucími a bavil je svojí americkou češtinou. Byl to náš „strejček“ Daniel Marek a byl potomek Čechů, kteří odešli za „lepším“ do Texasu. Českou republiku a Petrovice si obzvláště oblíbil a navštívil se svým

bratrem Marvinem několikrát a vždycky říkal, jak se mu tady líbí a jak to tu má rád.

Historie celého rodu Marků v Texasu začíná v roce 1896, kdy se František Marek s manželkou Anežkou rozhodli odjet do USA, kde chtěli začít nový a snad i lepší život. Usadili se v Texasu, kam směřovalo velké množství Čechů z našich končin. Tam se jim také narodily čtyři děti a nejmladší syn John byl právě otcem Daniela, Marvinu a jejich dalších čtyř sourozenců. Marvin se poprvé v Petrovicích ukázal v roce 1982 a bylo to velké překvapení, neboť jsme o nějakých příbuzných za mořem neměli ani tušení. Neuměl moc dobře česky a hledal své předky. Navštívil i naši rodinu a náš tatka se mu snažil pomoci zjistit co možná nejvíce informací. Paradoxem bylo, že se po čase zjistilo, že naše rodiny jsou příbuzné hodně vzdáleně, nicméně časté návštěvy a vzájemné sympatie naše rodiny spojily pevným, rodinným poutem.

A když zemřel náš tatka, Marvin prohlásil, že zemřel jeho český bratr. Po změně režimu přijel do Petrovic i Marvinův bratr Daniel s manželkou Martou. Oba mluvili česky poměrně dobře, i když někdy nebyla nouze o zajímavá slova, jednou mi Daniel povídal, že máme na stromě moc hezký „hauziček pro sejkory“, myslel tím ptačí budku. Daniel, stejně jako všichni Čechoameričani, jsou velice hrdí na svůj původ a na svoje kořeny, scházejí se v českých komunitách a stále udržují české tradice a zvyky, mají české spolky atd.

V létě roku 2022 k nám, bohužel, dorazila smutná zpráva o Danielově smrti. I přes jeho vysoký věk (1929 – 2022) nás to velice překvapilo a samozřejmě zasáhlo. Několik týdnů po tom se nám Denis, Danielův syn, ozval znovu a sdělil nám, že jeho otec měl ve své poslední vůli jedno velké přání, které se musíme pokusit společně splnit. Daniel měl jako člen řádu „Knights of Colombi“ kalich, krásný předmět, na kterém je vyryto jeho jméno, datum narození a název řádu. A jeho přáním bylo, aby se kalich dostal do vesnice, odkud pocházeli jeho předci, do kostela, který sám několikrát navštívil a oblíbil si ho a aby tak mohl být, alespoň symbolicky, přítomen na každé bohoslužbě a aby nám ho navždycky připomínal. Začali jsme zjišťovat, jak by se dal kalich oficiálně dostat z USA do Čech. Možnosti byly prakticky dvě.

Oficiální, která by byla administrativně velice náročná a s nejistým výsledkem, kdy by bylo potřeba sehnat na obou stranách několik povolení, různých vyjádření a posudků. Osud to ale zařídil jinak. V létě roku 2023 se na návštěvu našich přátel v Texasu vypravil jeden z nás a při zpáteční cestě si prostě kalich zabalil do kufru s tím, že se uvidí.

No a výsledek je ten, že kalich můžeme vídat při každé bohoslužbě v našem kostelíku v Petrovicích. Jeho přeprava proběhla bez nejmenšího zádrhele. Chtěli jsme tedy kalich co nejdříve uvést „do provozu“ a nakonec se nám povedlo s otcem Janem najít vhodný termín předání tohoto vzácného daru. A tak jsem měl tedy 17. 12. 2023 tu čest být tím, kdo mohl oficiálně předat toto poselství v podobě kalichu našemu kostelu, naší obci, nám všem. Od tohoto data můžeme kalich vídat při každé bohoslužbě u nás, v Petrovicích a konkrétně pro mne je to příležitost si vždy na Daniela vzpomenout a při každé takové vzpomínce si uvědomím, že se usmívám.

Od odchodu Františka a Anežky Markových do Ameriky uplynulo víc než sto let a po nich pokračuje v Texasu už čtvrtá generace potomků. Kalich v petrovickém kostele symbolizuje silné pouto k původní vlasti, které i po více než sto letech vnímají naši přátelé za oceánem. Kalich je tak připomínkou domova – ať už ho máme kdekoli.

Za rodinu Markových sepsal

Martin Marek

Rozhovor Poutníka

... s kostelníkem Stanislavem Moravcem a kostelnicí Magdou Vašíčkovou

Služba kostelníka obnáší mnoho činností. Ne všechny jsou však na první pohled patrné a ne o všech víme. Proto jsem vděčná našim kostelníkům Standovi Moravcovi a Magdě Vašíčkové, kteří slouží ve farním kostele sv. Jiří, že nám poskytli tento poutnický rozhovor.

Myslím, že podstatu kostelnické služby krásně vystihuje pan Vladimír Jansa, v úvodu dosud nepublikovaného historického článku „Kostelníci farního kostela sv. Jiří“, dovolím si citovat úryvek:

„Téměř žádná společnost, ať je to škola, obec, město, podniky, církev a farnost se neobejde bez pomocných služeb. Tyto služby jsou mnohdy člověku neviditelné, spíše nepovšimnuté. Je však viditelný jejich nedoceněný účinek. V našem případě vzorně připravený, čistě uklizený a upravený kostel a služba u oltáře při bohoslužbách.

Už ve druhé Knize Královské Starého zákona lze číst, že synové Léviho byli pověřeni veškerou službou při přibytí Božího domu - Stanu setkávání. Byli povoláni, aby sloužili Hospodinu v jeho domě, na jeho nádvořích a komorách. Dbali o čistotu všeho svatého, svolávali věřící ke slavení bohoslužby a modliteb, ustavičně přisluhovali při obětování zápalných obětí v určených časech. Zde je zřejmé, jak důležitá byla služba v Božím domě už v historických dobách Izraele. Také církev Pána Ježíše se neobejde bez těchto důležitých služeb.“

1. Co Tě přivedlo (nebo kdo Tě přivedl) ke kostelnické službě?

Standa: Ministroval jsem jako kluk v kostele na Kunčicích, ale to byly ještě mše v latině a všechno trochu jiné...

Ke kostelnické službě mě přivedl otec Josef Roušar, v době, kdy byl pan kostelník Josef Mareš nemocný a nemohl už sloužit. Bylo to poté, kdy mi zemřela manželka Hanka v září 2017. To si pamatuju, že za ni ještě pan kostelník Mareš zvonil.

Magda: Co mě přivedlo ke kostelnické službě? Když to vezmu všechno po pořádku, tak musím začít již v mém mládí. Byla jsem vychována ve farnosti pomáhat a žít ve společenství. Dříve nebyla „spolča“, chodili jsme ale na různé brigády spolu s dospělými. Například do kostela sv. Jiří nebo na Mariánskou Horu, na faru, později i do Orlovny. V době mého dospívání jsem začala zpívat na kruchtě. Když se začala opravovat fara, měla jsem na starosti úklidy a pohoštění brigádníků. Po opravě fary jsem zajišťovala týdenní úklidy celé fary s několika skupinkami žen. To bylo do roku 2019. V těchto letech jsem, po

oslovení sr. Ludmilou, již asi dva roky počítala nedělní sbírky, jelikož pan kostelník Mareš začínal být nemocný a požádal o pomoc. Tuto práci i nyní ráda vykonávám. V roce 2020 na podzim mě oslovil otec Jan, že hledá pomocníky do kostelnické služby. Brala jsem to tím pádem, tak trochu jako samozřejmost a povinnost. Vzala jsem si ale čas na rozmyšlenou.

2. Odkdy vlastně tuto službu vykonáváš?

Standa: Víím, že pan Mareš zemřel v dubnu 2018 a poté jsem už začal pravidelně sloužit.

Měl jsem krátkou přestávku někdy od druhé poloviny roku 2019 a ke kostelníčení jsem se vrátil před Vánoce v roce 2020, když se správcem naší farnosti stal otec Jan Lukeš.

Magda: Od ledna 2021.

3. V čem služba kostelníka/kostelnice spočívá? Jaké jsou povinnosti kostelníka/kostelnice? Můžeš nám přiblížit vlastně takovou „pracovní náplň“☺?

Standa: No hlavně starat se o kostel a ne nadarmo se říká, že je to „práce jak na kostele“. Strávíme při tom s Magdou dost času třeba i během všedních dnů týdne.

Magda: Služba kostelníka je velice zajímavá a různorodá. Především sloužit přípravou na slavení mše svaté. A to počínaje odemknutím kostela, následuje příprava bohoslužebných věcí ke slavení mše svaté, příprava svící na oltářích, kadidla, svěcené vody v kropenkách, vyvěšení ohlášek do vitrín a podobně. Tato příprava mi dá přede mši svatou zhruba půl hodiny. Po mši svaté vše vymýt, vyčistit, uklidit a hlavně nejvíce práce dá očistit ohořelé svíce. Toto trvá také minimálně půl hodiny po mši svaté. Takže kostelník chodí hodinu přede mši svatou a hodinu po mši svaté odchází z kostela. Tímto jsem nastínila běžnou přípravu na mši svatou. Vedle toho se kostelník stará o specifické praní kalichového prádla, které musí být na každou mši svatou čisté. Oltářní plátna se mění podle potřeby nebo jedenkrát za rok vždy před Velikonocemi. Tato velká plátna nám pere paní Ludmila Marešová, které jsme moc vděční za tuto službu. Kostelník také udržuje v čistotě ornáty a alby. Další službou je udržovat v kostele pořádek a čistotu. V tom nám pomáhají skupinky pomocníků při týdenním úklidu. Jinak dvakrát do roka se vyhlašuje generální úklid kostela. Kostelník také zařizuje různé drobné opravy, na Vánoce staví betlém, o Velikonocích připravuje Boží hrob, shání kočičky na Květnou neděli, slouží při pohřbech, svatbách a křtinách. A v neposlední řadě musí být nápomocný knězi, když je potřeba.

Standa: Jsem rád, že Magda se ujala „ženských prací“ jako je praní a žehlení, jak říkala, zajišťuje udržování kalichového prádla, také čisté alby a ornáty.

Já, kromě běžných činností sloužím hodně při pohřbech, to je taky nejméně hodinu a čtvrt předem, všechno připravit.

Chodím také zvonit na věž, tj. vyšlapat 62 schodů. Na původní starý zvon se zvoní ručně, ale spíš výjimečně. Zvonení na novější zvon, které je s elektrickým pohonem, se dá spustit ze sakristie i nahore na věži. Ale např. když se zvoní za zemřelého, vystupuju až nahoru na věž, protože při zvonění se otevírají také okenice.

Před Popeleční středou připravuju popel na udělování „popelce“. Je to zajímavá práce, dělám to ve skleníku u našeho domu, poprvé jsem si propálil síto☺...

Sháním také kočičky před Květnou nedělí, není to nic lehkého, chodím po stráních, loukách apod., není jednoduché sehnat hezké kočičky...

Funguju také jako „styčný důstojník“ s firmami a řemeslníky při různých opravách, které probíhají na kostele.

4. Kdo Tě učil nebo naučil kostelníčit?

Standa: Nejvíc mě naučil otec Josef Roušar. Když jsem něco nevěděl, vždycky jsem se ho šel zeptat. Měli jsme také schůzky před Vánoce a před Velikonoce, kdy jsme si řekli, co a jak je potřeba připravit a jak to bude probíhat.

Magda: Zaučovala jsem se na jedné mši svaté s Vítkem Macháčkem a hodně mi pomáhá radou a pomocí Standa Moravec.

5. Kdy je Vaše služba nejnáročnější?

Standa: Na Vánoce a Velikonoce. Na Vánoce musíme připravit betlém, upevnit vánoční stromky do stojanů. Jsem rád, když je nás na to víc, pomáhají Vítek Macháček, Pavel Vašíček nebo Jiří Svoboda st. Osvětlení do betléma dělá Pavel Mareš.

Poprvé když jsem měl stavět betlém, byl jsem rád, že mi pomohli synové a vnuci pana kostelníka Mareše. Další rok jsme pak dělali truhlářské úpravy pro snížení betléma s Jiřím Svobodou

Magda: Nejnáročnější je služba na Vánoce a hlavně na Velikonoce. Služba kostelníka není těžká, ale je náročná a zodpovědná na čas. Pro mě osobně byla snad nejvíce náročná příprava na pout' a v neděli celý den sloužit při pouti na Mariánské Hoře. To je kostelník celý den od rána do večera zaměstnán.

6. Jaké je Tvoje „kostelnické krédo“?

Standa: Jsem zvyklý, že když se člověk do něčeho dá, tak to musí dělat poctivě.

Magda: Kostelnickou službu vykonávám velice ráda a to hlavně proto, že Pánu Bohu dlužím a chci děkovat za vše, co od něho dostávám. Nejkrásnější je být v tichu, co nejbližší Pánu Ježíši ve svatostánku nebo při proměňování při mši svaté a svěřit do jeho rukou sebe, své blízké, svoje starosti...

Milá Magdo, milý Stando, děkuji za Váš čas, který jste tomuto rozhovoru věnovali.

A společně s celou farností - DĚKUJEME a přejeme ve Vašem osobním životě i ve Vaší službě hodně Božího požehnání, zdraví, síly a radosti.

Za redakci Poutníka: Hana Vágnerová

Řeholní dům na Mariánské Hoře

Milí farníci, od poloviny loňského roku se podivuhodným řízením Božím začaly úžeji propojovat naše cesty. Dolní Čermná a Mariánská Hora byly nám sestřám ovšem vždycky blízké. Vřelý vztah jsme k nim získaly díky P. Robertu Kunertovi SJ, který stál v roce 1981 u zrodu naší řeholní společnosti – Společnosti sester Ježíšových. V Dolní Čermné se v roce 1933 narodil a na Mariánskou Horu rád chodíval. U Panny Marie si vyprošoval, aby se mohl stát knězem, řeholníkem a misionářem. V roce 1957 vstoupil tajně do Tovaryšstva Ježíšova. O 10 let později emigroval do Rakouska. Tím se mu otevřela cesta ke kněžství.

Po Sametové revoluci se začal vracet na tato místa, která svým srdcem nikdy neopustil. Někdy jsme přijížděly s ním, ať už při různých slavnostních příležitostech naší řeholní společnosti, kdy pro nás na Mariánské Hoře sloužil mši svatou, na návštěvu za jeho příbuznými nebo také na „Vrchovskou“ pout'. Jeho rodný kraj nám zůstal blízký i po jeho odchodu na věčnost v roce 2019.

Když k nám loni na jaře došla zpráva, že se farnosti nedaří najít nové obyvatele pro Poutní dům na Mariánské Hoře a zvažuje se jeho prodej, vydaly jsme se za o. Janem Lukešem. Měly jsme v úmyslu na obnovu domu přispět, aby ho farnost nemusela prodávat. Vždyť kdo ví, zůstane-li pak Mariánské Hoře její vzácný ráz, její duchovní atmosféra... O. Jan vyjadřoval, že by bylo pěkné, kdybychom na Mariánskou Horu přišly. Zdálo se nám to příliš nereálné. Odrazovala nás osamocenost místa a odlehlost pro každodenní dojíždění za prací a na mši svatou. Otec nás nepřesvědčoval, jen to příště zase zmínil... A tak jsme se postupně musely začít vážně ptát: Nemůže si to od nás Pán Bůh přece jen přát?

Světlo pro další kroky nám přišlo skrze společnou modlitbu a zapojení všech sester naší Společnosti do tohoto rozlišování. Znovu jsme si uvědomily, jak vzácné je pro nás toto místo, a že může mít spojitost nejen se zakladatelem naší řeholní společnosti, ale především s naším posláním – modlit se za nová duchovní povolání. Když zde Panna Maria vyprosila milost jemu, nechce ji na tomto místě vyprošovat i dalším...? Vnímaly jsme, že máme dělat další kroky a přenechat Pánu Bohu, jestli jim bude žehnat nebo je zastaví. Úvahy o našem možném příchodu na Mariánskou Horu podpořila ekonomická rada farnosti. Spolu s o. Janem jsme je sdělily v srpnu také o. biskupu Janu Vokálovi, který tento záměr podpořil. Nasvědčovalo to tomu, že máme jít dál.

A tak jsme se vydaly na novou, ne snadnou a poměrně dobrodružnou cestu, jak už tomu u Božích cest bývá. Nechybí nám na ní Boží milost a přímluva nebeských přátel ani dobří lidé po našem boku. Zakoušíme mnoho přízně mezi vámi farníky, u příbuzných o. Roberta, u o. Jana i při jednáních na biskupství. Velmi si ceníme spolupráce s architektem Jiřím Svobodou, který se ujal projektové práce a všestranně nám pomáhá.

V současné době tedy pracujeme na studii projektu, který nese název: Řeholní dům na Mariánské Hoře. Budoucí objekt by měl sestávat ze dvou budov, vzájemně propojených. V jedné budově by měl být prostor pro komunitu sester; ve druhé v přízemí sál s kuchyňkou a sociální zázemí, které bude možné využít např. při pouti,

při mších svatých atd. Od počátku jsme vnímaly, že bude dobré, aby objekt obsahoval toto zázemí pro farnost. V patře by měly být prostory pro sestry, které budou přijíždět příležitostně, např. k čerpání nových sil.

Velkou a nesnadnou otázkou pro nás bylo, zda rekonstruovat současný dům, nebo

A objekt pro komunitu sester

B objekt se sálem a sociálním zázemím

C spojovací část s domácí kaplí sester a garáží

stávající studni. Ve spolupráci s biskupstvím jsme začali podnikat kroky pro nový vrt.

Studna

s dostatečnou vydatností kvalitní vody je pochopitelně tím prvním, co je třeba zajistit.

Milí farníci, těší nás, že Pán Bůh propojil naše kroky, a děkujeme za vaši podporu. Je pro nás znamením, že za tímto „projektem“ je Boží ruka. Bez

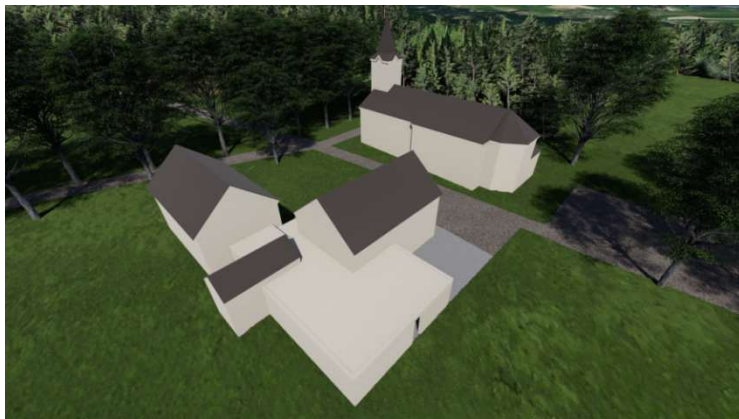
toho bychom se do něj nikdy nemohly pustit. Je příliš odvážný a žádá od nás vykročit v mnoha ohledech do neznáma. Boží a vaše přízeň nás nese...

Sr. Alena Jindrová, generální představená

(Pokud byste se o nás a o naši Společnosti chtěli dovědět něco víc, můžete navštívit naše webové stránky www.ssj-centrum.com)

postavit celý objekt nový. Dlouho jsme tuto věc zvažovaly, společně i před Pánem Bohem. Vzhledem k tomu, že jde o starý dům, který v sobě do budoucna nese riziko obtíží, vyšších provozních nákladů, a nové prostory by bylo třeba přizpůsobit stávajícím danostem, dospěly jsme k tomu, že bude lépe postavit celý objekt nový. Je zřejmé, že budoucí dům musí svým vzhledem vhodně zapadat do celkového prostředí Mariánské Hory. To se myslím panu Svobodovi velmi pěkně daří, jak je patrné na vizualizaci.

Další záležitostí, kterou je třeba řešit, je nedostatek vody ve

Ze života farnosti

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA S KATEŘINOU LACHMANOVOU

PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD. (1964) je teoložkou a psycholožkou, autorkou duchovní literatury, věnuje se přednáškové činnosti.*

Studovala postgraduálně v Římě na Papežském institutu Teresianum, specializaci v oborech spirituální teologie a teologická antropologie - doktorát z teologie obhájila r. 2003. Na Gregoriánské univerzitě absolvovala licenciátní studia psychologie (2004).

Dlouhodobě působila na Pastoračním středisku při Arcibiskupství pražském, věnovala se pastoračně psychologickému poradenství a přednáškové a exerciční činnosti.

Externě vyučuje na Katolických teologických fakultách - v Praze a v Olomouci.

Je autorkou knih z oblasti křesťanské spirituality.

Pracuje jako šéfredaktorka pro Karmelitánské nakladatelství.

„Život je trocha času, který byl dán naší svobodě, abychom se naučili milovat, a připravili se tak na setkání s Věčnou Láskou!“

S velkou vděčností jsme i letos mohli prožít adventní duchovní obnovu.

O svůj čas a poznávání Boží Lásky se s námi přijela podělit Kateřina Lachmanová. Bylo to silné, plné hlubokých myšlenek, mnohdy vtípně vysvětleno a zasazeno do všedního života.

Zkusím vybrat alespoň pár myšlenek...

Advent je čekání na Ježíše – příprava našich srdcí. V Knize Přísloví se píše:

„Přede - všim střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život!“

Biblicky - srdce je duchovní jádro naší bytosti, sídlo našich citů, našeho smýšlení, naší vůle.

V hloubi srdce je Svatyně Svatých, kde přebývá Bůh, jsme součástí Boží Trojice!

I u nevěřících je stopa Boží, protože jsme byli stvořeni tak, abychom byli schopni Boha.

Srdce žízní po absolutní lásce, jen v ní můžeme být šťastní. Bůh se stává nepatrným, aby nás pozvedl na svoji úroveň. Pro Boha není překážkou naše bída, lidské slabosti, největší překážkou je pýcha, že ho nepotřebujeme, že si vystačíme sami, nestojíme o něj.

Ale Bůh se nevlamuje. Čeká, až ho pozveme.

A tak Pane, prosím přijď, přijď do našich srdcí a rozsviť světlo svojí lásky v nás!

Velké díky patří všem, kdo se postarali a zajistili vše potřebné pro příjemné prožití obnovy, Kateřině, za její laskavé povídání a sdílení se. Srdečné díky otci Jendovi za zprostředkování

a za všechnu lásku, se kterou se o nás stará a nekonečné Díky patří Pánu Bohu!

Marie Moravcová

... a jak to bylo s dětmi v době duchovní obnovy?

Zatímco v Orlovně probíhá duchovní obnova, na fáře sedí u svačinky cca 30 dětí, a jak posléze zjišťujeme, prakticky všechny nějak spřízněně... Následuje (skoro volná) zábava. K dispozici jsou rozličné výtvarné potřeby, jednoduché hry, fotbalček... Kluci ale vymýšlejí další pozoruhodné věci – sirkové hlavolamy, balónkové pistole či balanční hod kofolovou flaškou i s obsahem. Za oběť také padne cca 120 nafukovacích balónků, to když se jednou z nejlepších zábav stane nafouknuté balónky prasknout tlakem rukou. Zkuste to! Je to docela těžká disciplína a daří se jen silným a statečným. (Pro ostatní je tu špendlík, samozřejmě:-) Takže potud vlastně „neduchovní neobnova“ 😊

Oblíbenou kratochvílí je také vystřihování sněhových vloček z papíru, což tak zaujme místního fotografa, že zahodí aparát a se zaujetím sobě vlastním se chápe nůžek... Jeho dílo je k obdivu stále vystaveno na místním okně.

Nakonec se všichni setkáváme před tváří Hospodina, to když s účastníky obnovy poklekáme ke společné adoraci...

Anna Motlová

Tříkrálová sbírka 2024

O víkendu 5. až 7. ledna letošního roku proběhla v celé České republice již tradiční Tříkrálová sbírka. V naší farnosti se o její zdárný průběh postaralo několik desítek dobrovolníků. Vše začalo požehnáním při páteční večerní bohoslužbě ve farním kostele. Malí i velcí koledníci byli posláni rozdávat radost a přinášet požehnání do všech domovů. Své poslání začali koledníci naplňovat hned v sobotu, a někteří už brzy ráno, za velmi pěkného počasí. V neděli už to bylo o poznání horší, ale ani studený vítr "tři krále" neodradil. A tak s potěšením můžeme říct, že kromě mnoha milých setkání s lidmi, které ke koledování neodmyslitelně patří, se pro letošní účel sbírky opět vybraly rekordní částky. Jen v Dolní Čermné a Jakubovicích se dohromady 15-ti skupinkám podařilo vybrat bezmála 79.000 korun. Všem, kteří se zapojili, ať už stáli na jedné či druhé straně dveří, patří velké DÍKY.

Pavel a Pavla Marešovi

Pozn. redakce:

Poděkování náleží Pavlovi a Pavle Marešovým, za jejich obětavost a čas, které organizaci Tříkrálové sbírky již několik let věnují.

Mírou lásky je láska bez míry.

František Saleský

Farní dílnička ANEB tvoření se Zdeničkou

Byla jsem požádána, abych napsala pár vět k Farní dílničce. Upozorňuji, že nejsem žádný spisovatel ☺ tak opravdu v krátkosti:

Naše činnost započala po výzvě ve farních ohláškách: „*Děti (asi spíš děvčata), které mají zájem o různé vyrábění, vaření, pečení, prostě všechno, co je baví, ať se přihlásí na telefonní číslo Zdeny Venclové.*“

Poprvé jsme se sešly 8. ledna.

Během tří setkání, která máme za sebou, jsme si vyrobily z láhví kočičky a anděly, ze šišek veverky. Holky si taky vyzkoušely různé pomazánky na chlebičky a jednohubky.

Ráda recykluji i různé materiály, tak si holčičky vyrobily dózičky ze zbylých ruliček od izolep.

Při posledním tvoření, které se konalo 19. února, jsme si vyzkoušely sporák a troubu ve farní kuchyni v přízemí. Rozdělené ve skupinkách jsme upekly bábovku a připravily a usmažily bramboráky (po čermensku „křapáče“). Teď máme před sebou velikonoční tematiku.

Nápadů je zatím dost a je i prostor pro další zájemkyně (či zájemce:-)

Moc mě to s holkami baví a mám z nich radost, jak jsou šikovné:-)

Chtěla bych všem jedenácti děvčatům poděkovat, jejich rodičům, otci Jendovi a všem, kteří nás podporují a fandí nám.

Zdena Venclová

Vánoční koncerty

Vánoce jsou nepochybně spojeny s hudbou - zpíváním koledí a s koncerty, které se konají na různých místech, také v kostelech... O Vánocích jsou i lidé hledající a nevěřící více otevření návštěvě kostela. A příležitost jít do kostela ve spojitosti s hudbou byla o posledních Vánocích v naší farnosti nabídnuta hned třikrát.

Nejspíš krásné slunečné počasí vylákalo 27. prosince na tradiční akci „Zpívání koledí“ na Mariánskou Horu do poutního kostela Narození Panny Marie nejen příznivce Klubu českých turistů Lanškroun, kteří tuto akci pravidelně pořádají, ale i mnoho dalších návštěvníků. Na dvanáctou hodinu se to scházelo a sjíždělo ze všech přístupných stran - od Horního Třešňovce, z Horní i Dolní Čermné. Pořadatelé napočítali, že se sešlo 355 lidí. Ti, kteří se vešli do kostela, si zazpívali klasické vánoční koledy za doprovodu varhan a dalších hudebníků. Zaznělo i mluvené průvodní slovo s prosbou o příspěvní do charitativní sbírky - na pořízení vozíku pro chlapce, který žije ve vedlejší obci a potýká se s následky dopravní nehody.

Tentýž den od 16 hodin se ve filiálním kostele sv. Antonína Paduánského v Jakubovicích znovu po pěti letech - pod záštitou pana Karla Hrodka - konalo „Jakubovické vánoční souznění“. V programu sestaveném z koledí a povídaní o vánočních tradicích vystoupili členové folklorního souboru Jitřenka a muzika Jana Dostála. Posledních pár písniček si mohli zazpívat i všichni ostatní návštěvníci.

Potřetí (a prý naposled?) se ve farním kostele sv. Jirí v Dolní Čermné 29. prosince uskutečnil koncert Cimbálové muziky z Červeného Kostelce nazvaný „Krkonošské a jiné koledy“. Renomé tohoto koncertu z předchozích dvou let se zřejmě dostatečně

rozeslo a důkazem toho byli návštěvníci, kteří zaplnili kostel téměř do posledního místa. Cimbálovku tvoří pět jejích členů, kteří jsou přáteli našeho otce Jana. Ti nám zahráli a zazpívali koledy krkonošské, ale i z jiných oblastí Čech a Moravy a také koledu maďarskou, slovenskou a polskou. Byla jen škoda, že si letos kvůli hlasové indispozici v důsledku nachlazení nemohl s cimbálovkou zazpívat náš pan farář... Ve druhé polovině koncertu zazněly známé koledy a rozezpíval se celý kostel.

Kdo si chtěl hezký večer užít dál, měl možnost: v hudbě a zpěvu jsme pokračovali v Orlovně při sklence dobrého vína.

Poděkování na závěr patří panu faráři Janu Lukešovi za podporu těchto akcí, jeho vstřícnost a otevřenost. Tak snad se o těchto posledních Vánocích také díky koncertům proces šíření dobré zvěsti podařil.

Hana Vágnerová

Maškarní ples 2024

S přelomem měsíců ledna a února, s víkendem následujícím po Dětském karnevalu, je už několik let spjatý orelsko-farní Maškarní ples. Letos vyšel na sobotu 3. února.

Během pandemie koronaviru jsme si možná trochu odvykli navštěvovat společenské akce, možná se nám o těch zimních víkendech moc nechce soukat do šatů a obleků, pokoušet se tančit, stát fronty na pivo a tak... A tak některé dřív vyhlášené plesy dneska trochu strádají. S radostí lze ale říct, že případ toho našeho to letos nebyl, když do Orlovny zavítalo přes 180 návštěvníků, personál nepočítaje. Možná je to i trochu tím, že sem šaty zrovna nejsou potřeba, dá se obléct vlastně naprosto cokoliv. A tak zatímco někteří přece jen zůstali věrni šatům a oblekům (spočítat by se ale dali na prstech jedné ruky), jiní vytáhli aspoň škrabošky nebo uniformu po dědovi a další to zase vzali opravdu poctivě a přípravě masky byli ochotni obětovat čas a někdy i nemalé prostředky. Při pohledu na taneční parket, na tu směsku zvířat, pohádkových a filmových postav, profesí a pohybujiících se předmětů v nadživotní velikosti, se člověk prostě neubrání úsměvu. A tak nechyběla skupina indiánů i s totemem, Pat a Mat, celá čtyřčlenná skupina z komiksu Čtyřlístek, muzikanti, hmyz, pár tlačítek z počítačové klávesnice, piráti, zloději, horolezec, zdravotní sestry, Dlouhý, Široký a Bystrozráký, kompletní osazenstvo televizního seriálu Comeback, u Pecháčků – Venců šli staří za mladé a mladí za staré, dokonalé iluze dosáhl můj brácha s jetpackem (létajícím batohem), v jehož plameni měl schované svoje nohy, ale dopředu mu trčely a vidět byly jen ty falešné, legendární filmový Otík s řidičem Karlem Pávkem se dostavili hned ve dvou kopiích. Vrcholem všeho pak byl kostelník Vítek Macháček jako „lvíce salónů“ ve slušivých černo-rudých šatech a „bába pod kořenem“, skutečná postava z legendární komické reportáže televize Nova z roku 2012. Na všechno pak dohlížel sám pán hor, Krkonoš.

O dobrou zábavu se starala osvědčená kapela Josky Vondráčka a chybět nesmělo taky předtančení. Dvě choreografie nám představila místní taneční skupina DC Dance a vrcholem pak bylo originální světelné předtančení našeho Tria M.

Trochu humoru jsme se užili i v kuchyni, když o půl desáté došly řízky... Tak se k vepřo-knedlu-zelu přidalo ze zásob ještě uzené a klobásy (přece nemůžou být návštěvníci plesu o hladu), aby se pak za dvě hodiny našel ještě plný pekáč řízků v druhé troubě... ☺

V tombole bylo necelých 400 cen. V té hlavní pak asi 20, výherci se radovali třeba z víkendového pobytu v penzionu Marianum v Jánských Lázních, rodinného pobytu v Rokytnici nad Jizerou, 150 kg briket od místní firmy Švec – dřevitá vlna, značkové sekery od firmy Fischer TPD, dortu od Zdeňky Venclové, poukazu na 5000 Kč do Resortu sv. Františka v Krkonoších, na 3 výherce čekal dárkový balíček od náměstka hejtmana Pardubického kraje Romana Linka, sadu vín daroval senátor Petr Fiala, pětilitrový soudek Budvaru zase poslal ministr zemědělství Marek Výborný... Každopádně s vděčností děkujeme všem sponzorům, kteří náš ples jakkoliv podpořili!

Díky také Vám, všem návštěvníkům za kreativitu při výrobě masek a za účast. No a z pozice člena orelské i pastorační rady pak velké díky také celému personálu a všem, kteří se jakkoliv zapojili do organizace a příprav. Jako vždy to bylo náročné, ale stálo to za to! ☺

František Mareš

Putujeme s Poutníkem

Putování po středních Čechách

V květnu roku 2022 se nás osm farníků s otcem Janem vydalo na pouť do Říma. Desátým účastníkem byl Michal Řečtáček (zvaný „Řečty“) - kamarád otce Jana, který svým humorem a nápady do party velmi rychle zapadl. Michal nás pak loni v létě na oplátku pozval do svého kraje. Je rodákem z Lán a nyní žije ve Stochově.

Větším autem z autopůjčovny, jehož řízení se otec Jenda bravurně ujal, jsme se tedy vydali do Středočeského kraje přes Prahu směrem na západ. V dnešním putování Poutníka bych vám ráda představila několik zajímavých míst, která se nám podařilo navštívit.

Naši první zastávkou je **Stochov**, město ležící mezi Kladnem a Novým Strašecím, poblíž dálnice D6. Žije zde přibližně 5 300 obyvatel. Podle pověsti se zde v roce 903 měl narodit svatý Václav. Pověst dále uvádí, že jeho babička svatá Ludmila měla na návsi zasadit dubovou ratolest, z níž vyrostl strom, který zde stojí dodnes (Svatováclavský dub). Pod ním stojí pískovcová socha svatého Václava s praporem a štítem. Název Stochov vznikl podle sta chův, které pečovaly o svatého Václava. Ve Stochově se nachází římskokatolický filiální kostel svatého Václava, který patří do smečenské farnosti, kladenského vikariátu. Kostel se nachází v místě někdejší stochovské návsi, nedaleko prastarého Svatováclavského dubu. Původně gotický kostel ze 14. století byl roku 1744 barokně přebudován podle plánů, jejichž autorem byl zřejmě Kilián

Ignác Dientzenhofer. Autorem oltáře s vyobrazením sv. Václava z konce 18. století je malíř I. Chládek. V kostele se nachází i malý relikviář s ostatky sv. Václava. V těsné blízkosti kostela je budova bývalé školy, která je nyní využívána jako městské muzeum. Naproti kostelu je římskokatolická fara, která není trvale obydlena, ale slouží pro setkávání věřících. Centrum města je v současné době posunuto od původní návsi a tvoří ho poměrně rozlehlé Mírové náměstí. V padesátých letech minulého století bylo ve městě vybudováno sídliště pro horníky, kteří zde bydleli a chodili do práce do nedalekých dolů na Kladensku. Pokud se ve Stochově někdy zastavíte, máte velkou výhodu: kamarád a příznivec naší dolnočermenské farnosti Michal Řečtáček☺, který v kostele sv. Václava vykonává službu kostelníka, vám rád umožní jeho prohlídku a seznámí vás s tímto městem.

Pokračujeme do městečka **Smečno**, které se nachází 7 km severozápadně od Kladna a 6 km jihozápadně od Slaného. Má přibližně 2 000 obyvatel. Zajímavostí tohoto místa byl pro mě prosvětlený renesanční kostel Nejsvětější Trojice s nádherným mobiliářem. O tomto zajímavém místě jsem se dozvěděla vlastně někdy začátkem loňského roku, ještě před naším výletem - při sledování dokumentárního pořadu Varhanní NEJ, který vysílala ČT art. V kostele se totiž nacházejí varhany z roku 1587 a jsou tak nejstaršími dosud existujícími varhanami v českých zemích i ve střední Evropě. Jsou na nich vyobrazeny erby Bořitů a Bruntálských. Varhany byly v roce 1990 rekonstruovány dílnou varhanáře Dušana Doubka. Při této opravě se zjistilo, že většina píšťal je původní z doby renesančních majitelů panství. Měli jsme velké štěstí, neboť průvodcem po kostele nám byl moc sympatický pan varhaník, od kterého jsme se o historii zdejšího místa hodně dozvěděli a na závěr jsme si mohli „vychutnat“ zvuk varhan při několika kompozicích.

Za zastávku také rozhodně stojí ve **Slaném** kostel Nejsvětější Trojice, který je součástí areálu původně františkánského Kláštera Nejsvětější Trojice, významné dominanty města. Františkáni zde působili do roku 1950, kdy byli v rámci režimem organizované akce „K“ vystěhováni a klášter jim byl zabaven. Během doby komunismu sloužil klášter k nejrůznějším účelům: byla zde věznice s lehkou ostrahou, skladiště, autoškola svazarmu, dokonce i zoologická zahrada. Roku 1992 byl klášter vrácen ve velmi špatném stavu františkánům, kteří ho v roce 1995 darovali bosým karmelitánům. Od roku 1996 ve Slaném žije a působí malá komunita bosých karmelitánů, kteří zahájili rozsáhlou rekonstrukci celého klášterního areálu, i kostela.

Kromě řeholního života se bratři podílejí na chodu a pastorační farnosti Slaný; a vyrábějí také vynikající ovocné džemy, které si zde můžete zakoupit a o sladký dárek z výletu máte postaráno☺

A protože naše putování trvalo dva dny, podařilo se nám navštívit také Rakovník s krásným gotickým kostelem sv. Bartoloměje, kostel Narození Panny Marie v Novém

Strašecí a hrad Krívoklát.

Procházku zámeckým parkem v Lánech, který je přístupný veřejnosti, jsme nestihli. Zastavili jsme se zde ale na místním hřbitově, který je místem posledního odpočinku prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka, jeho manželky Charlotty G. Masarykové, jejich syna Jana Masaryka a dcery Alice Masarykové.

*Ze zdrojů Wikipedie a materiálů Michala Řečtáčka
zpracovala Hana Vágnerová*

Obnova manželských slibů na svátek Svaté rodiny 31. 12. 2023 (foto: F. Mareš)

Slavnost Zjevení Páně - tříkráloví koledníci 5. 1. 2024 (foto: F. Mareš)

Zadní strana: Orelsko-farní Maškarní ples 3. 2. 2024 (foto: F. Mareš)
Tablo dětí k prvnímu svatému přijímání 11. 2. 2024 (foto: L. Ešpandrová)

Poutník 1/2024

vydává: Římskokatolická farnost Dolní Čermná, 561 53 Dolní Čermná 1; IČ: 44468890

web: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz; bankovní spojení: 256043012/0600

tisk: HEAT-TECH s.r.o. Dolní Čermná 231

náklad: 250 výtisků, výrobní náklady jednoho výtisku: 25 Kč vč. DPH

redakce: P. Jan Lukeš, František Mareš, Hana Vágnerová; sazba: Jiří Adamec, František Mareš

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti, ale je možná finanční spolupráce, DĚKUJEME

uzávěrka příštího čísla: 19. 5. 2024, kontaktní email: poutnik@farnost.eu